

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższem Dozwoleniem

IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYJ.

W WILNIE V. S. 13. WRZESNIA 1802. ROKU W SOBOTE

z Petersburga V. S. 2. Września.

IMPERATOR JMC raczył oświadczyć Naywzże ukontentowanie całemu woysku, które się znajdowało d. 25. Sierpnia na manewrach pod Krasnem siołem, w najlepszym porządku. Podpółkownik Xiążę Urauk naznaczony komendantem Półtawskiego regimentu muszkietyerów. Major Moysieiew umieszcza się w Połockim regimencie muszkietyerów. Podpółkownik Ostasiew będzie komendantem Kazańskiego regimentu muszkietyerów. — Za odzyskanie 15 tys. rubli ukradzionych z Wiatskiego Koscioła Katedralnego, i pozymanie złodzieiów, Horodniczy Wiatski Szypuliński został Nadwornym Kōnsyliarzem. Bywszy Wice-Gubernator Miński Sokółowski otrzymał pensyą półowy gaży; iakoteż Baron Delwig bywszy Kommissarz Ziemski w Rosieyniach. Akademik Sewergin został Kōnsyliarzem Kolleskim.

W Witebsku d. 18. Lipca szkoły narodowe odprawiły popis publiczny w obecności osób rządowych i licznych gości stanu woyskowego, cywilnego, duchownego, i mieskiego; uczniowie przez godzin 3. ściśle examinowani, na wszystkie pytania odpowiedzieli z ukontentowaniem powszechnem; nastatek Wice Gubernator Stanu Kōnsyliarz Engelhardt 47. dytyngującym się pilnością rozdawał nagrodę w księgach.

z Wiednia 8. Września.

Cesarz Jmć naznaczył Gubernatorem Morawii Graffa Diestrichstein; Tyrolskim Graffa Brandis. Prezydentem niższyć Austrii Graffa Mitrowskiego. — Arcy Xiążę Karol przed swoim do Czech przyjazdem zalecił, ażeby iemu podano dokładne opisanie wszystkich funduszów religij, urzędów, ettc całego Królestwa; co niezwłocznie wykonano — Sejm Presburski d. 2. odprawił 28. posiedzenie wielkie, iak rychto zamkną się obrady niewiadomo. — Hospodar Wołoski Suzzo wkraczając do gfanie Transylwańskich, miał sobie straż od rządu przydaną dla honoru i bezpieczeństwa; lecz iak tylko przyszła wiadomość z Constantinopola, że dostojność ztracił wyrokiem Sułtańskim, straż odebrano, z wielkiem zmartwieniem Hospodara. — Wielki Wezyr powrócił z Egiptu do stolicy, Monarcha przyjął łaskawie, obdarzył hojnie; wnet Ministrowie dawnieysi nowym ustąpić musieli, którzy z Wezyrem w obozie byli. Aly Effendi został jego Namiestnikiem, mąż u Turków doskonałości i talentów niepospolitych. D. 9. Sierpnia Sułtan z całym dworem przypatrywał się manewrom woysk ćwiczonych sposobem Europeyskim; i pochwalił, na znak ukontentowania znaczne summy żołnierzom rozdano. Kommandantem całego korpusu jest Niemiec, który się wyrzekł Chrześciańskich obrządków. — Xiążę Esterhazy blisko murów naszych budować kazał dóm bardzo wielki, gdzie ludzie ubożsi za małą opłatę mieć będą wygodne mieszkanie. — Cesarz Jmć ze skarbu płaci rzeźnikom co miesiąc 80. tysięcy zlot. ryńsk. ażeby taniej uboższym przedawali mięsiwo. — Officyerów służby morskiej Austriackiej po-

równano z lądowemi iak następuje: Kapitan okrętowy ma rangę Półkownika; kapitan fregaty Podpółkownika, Porucznik okrętowy Kapitańską, Porucznik fregaty Stabs Kapitana; Kadeci morskiego korpusu są wszyscy Unterofficyerami, mundur nowy przepisano.

Rząd Bawarski zajęcie miasta Passau opisał następującym sposobem. „Postrzegłszy woyska Austriackie zgromadzające się na granicy, Elektor kazał Bawarskim regimentom stawać przy końcu lipca nad rzekami Inn i Salzach. Kommanderujący Generał Bartels przeniósł główną kwaterę do Vilshofen; wtenczas Austriacy postępując brzegami Inn, zakupili się między Scharding i Passau; w bliskości tego miasta oboz wytknięto. Zbliżył się Bartels, i nieco żołnierza wprowadził do miasteczka S. Nicolas z asmatami. W tém zdarzeniu prawda jest, że woyska Elektorskie przechodziły Hrabstwo Neuburg i dzierżawę Biskupa Passawskiego bez pozwolenia i wiedzy zwierzchników miejscowych; lecz w Bawaryi taki był dawno zwyczaj; ponieważ kraie różnych Xiążąt są w granicach pomieszane. Tym czasem Bartels z Generałem Cesar skim Strauch zawarł umowę, ażeby żaden z nich nie czynić nie śniał, nie ostrzegłszy o przedsięwzięciu stronę przeciwną 12. przynajmniej godzinami. Nadspodzianie odmienia się rzeczy postać; blizkie już były nieprzyjacielskie kroki; Elektor złemu zapobiegł, naganiając postępek Generała Bartels, który kommanderować przestał. Natychmiast o wszystkiem doniesiono Cesar skiemu Kommissarzowi Hugel, który się znajdował w Munich; nie tylko był kontent z odmiany; ale nawet obiecał donieść kommandantowi Austriackiemu. Stanął na czele woysk Bawarskich Generał Deroi, z zaleceniem unikania wszelkich kroków, któreby samopodzą przyjaźń naruszyć mogły, i nie wykroczenia za granice Elektoratu.

Deroi d. 14. Sierpnia przybył do S. Nicolas; zachował się spokojnie, woyska na leżach stały; Austriacy zaś liczne posiłki zciągają do obozu; przybywa artyllerya z Gattern i Scharding; słowem takie przygotowania czyniono, iakby nieuchronna już i blizka z nieprzyjacielem rozprawa była. Deroi od Generała Strauch proszony, miał z nim d. 15. rozmowę przed bramą miasta Passau; zkończyła się rzecz na zwyczajney grzeczności z obu stron. Wódz Bawarski prosił Biskupa, ażeby pozwo lił iemu z Officyerami w mieście oddać część przyzwoitą. Xiążę przez Marszałka wszystkich zaprosił na obiad d. 16. oświadczać ukontentowanie z zachowania się woysk Bawarskich. Rzmawiając z nim Deroi prosił, ażeby Austriackim, iak żądali nie dozwolono w Oberhis szpitalu zakładać, garnizonu stawiać. Wszystko Biskup obiecał uroczyscie. Generał Sauch przybywa podczas obiadu; przyjacielski z nim rozmowa Xiążęcia i Ministra, po krey odiechał do obozu swoiego. Po północy Austriackie woyska wchodzą niespodzianie do Passau i Oberhaus; działa przeciw Bawczykom zataczają. Wnet Biskup ogłosił pismo donosząc iż zprowadził Cesar skich, lękając si Bawaczuków. Nazajutrz dowiedziawszy się

o tém Deroi zaiąć kazał niektóre dzierzawy Biskupie, gdzie dotąd Austryaków nie było i doniosł Biskupowi; zaręczając iż żołnierz z własnego grosza żyć będzie w karności. W tym stanie dziś jest Biskupstwo; Bawarczykowie i Austriacy spokojnie czekają, co Deputacya w Ratisbonie postanowi.

z Londynu 3. Września.

Rząd nasz здаie się nieukontentowany z niektórych obywateli, którzy niepotrzebnie wojnę z rządem Francuzkim plocho rozpoczęli na papierze, od nikogo nie proszeni podobno. Posel RPltey Otto miał urzędownie donieść, że wprowadzanie gazet i dzienników Angielskich dla tej tylko przyczyny zabronione. Jeden z nayoświeńszych u nas mężów następujące uwagi podaje nad zdarzeniem niepospolitą. „Insza jest wolność druku; inne zuchwalstwo pisarzy i swawola. Mamy prawo zakazujące mówić i pisać przeciw rządowi i oczywiście; są kary na przestępców; równym obywatelom powściągać tych trzeba, którzy lżyć i obrażać śmiają możnego sąsiada, z którym niedawno przednani pokój mamy. Na tych zuchwalców trzeba wymierzyć sprawiedliwość i zemstę narodową, nie czekając nawet odezwę Posła Francuzkiego. Moim zdaniem powinniśmy użyć środków najsłodszych, ażeby po rękę nie chodzili iak dotąd, gorszące pisma przeciwko rządowi, iaki RPlta sobie wybrała. Byłoby najlepiej zalecić urzędowi koźonnym, ażeby prawnie w sądach postąpili na pisarzy i drukujących w Brytannii W. pisma Konsulom obrażliwe. „Rzecz jest niewątpliwa że Ministrowie rzecz wzięli na uwagę. Powiedzieli już Francuzi, że łatwo im byłoby wet za wet oddawać; ale cóżby zyskały narody z wzajemnego łajania, krzywd, zniewagi, i obelgi?

Dotąd u nas niektórzy rozumieją, że Francya podbić zamysła Alger, Tunis, Tripoli, etc. pod pozorem wytępienia rozbojników. „Buonaparte, mówią, wyliczył zdzierstwa Deja Algierskiego, i jedynie dla tego, ażeby czułe serca oburzył na łotrów. Pompeusz po wielu tryumfach sławnych nie poczytał za krzywdę z rozbojnikami wojować; niech tak uczyni Konsul; pochwali zwycięzcę Europa, ciesząc się że narody dziś barbarzyńskie i dzikie powrócą do światłości, która u nich dawniej iasniała. Od kilku wieków rozbojnicy krzywdzą i znieważają Mocarstwa potężne, z których każde dziś jest mocne do ich wytępienia. Ileż tysięcy Europejczyków trzymają w okowach Afrykanie? Sebastyan Król Portugalski zginął na wyprawie do Maroku; Karol 5 Cesarz ztracił wojsko i flotę; nie lepiej się powiodło za naszey pamięci Karolowi 3. Ale żołnierz który podbił Egipt, gromił Mammeluków, może pokonać Algeryczków, co nie znają karności wojskowej. Polityka podobno byłaby największą ze wszystkich przeszkód w tej wyprawie. Patrzyły spokojnie narody Europejskie, gdy Blake Angielski, Du Quesne, Tourville, Etrées Francuzcy Admirałowie w 17 wieku bombardowali Alger; nikt nie zayrzał Hiszpanem w r. 1784 podobnego przedsięwzięcia. Lecz gdyby Francya dziś miała posiadać, lękałby się nie jeden, ażeby ambicyą uniesiona, nie rozszerzyła panowania swiego od Gibraltarskiej cieśniny do Akry. Algeryczkowie nie są dziś tak dzikimi iak dawniej byli; oświecenie i polor mały wprowadziły widoczny postęp uczyniły w kraju. Niech tylko odjęta będzie niesześliwa możność zkoźnienia ludzkości; wnet mieszkańcy kraju urzaydnego, nadmorskiego, z łotrów i zbóyców chętnie się pzzemienią w rolników, rzemieślników, kupców, uczonych. Narod nie jeden także dź koleją.

Hrabstwo Wilt kwitnie u nas mięy innemi przez rękodzieła wełniane. Tu nsroźsze rozruchy powstają; wydał rząd ostodezwę, użyć kazano zbrojney siły do przyumie-

nia rokoszu. Przyczyną klęski stały się machiny wynalezione niedawno do ułatwienia fabryk sukniennych, gdzie teraz mniej rąk ludzkich potrzebują. Pozbawiona zarobku dziennego czeladź powstała, niszcząc rękodzielnie; wiele ich spalono; szkoda przenosi 100 tys. FS. Przeciwnym sposobem Manufakturzystowie Hrabstwa Gloucester znaleźli w czeladzi swoiey obrońców. Znałome tam są owe maszyny; używane nie są podziśdzień, ażeby rzemieślnik ubogi wcześniej ostrzeżony, miał przynajmniej czas nauczyć się innego rzemiosła. — Na iarmarku w Peckam straszny był przypadek. Kupa 80 filutów i złoczyńców zaiąwszy wieczorem ciasną ulicę, którzyś lud rozchodził się do domów, każdego prawie z przytomnych kieszenie wypróżniła; zegarki, tabakiery, pieniądze, papiery; nakoniec kapelusze, szpady, słowem wszystko na zdobycz poszło; wiela damom zausznice gwałtownym sposobem oderwano. Ostrzeżona o rozruchu politycy, 18 łotrów przytrzymała.

z Paryża 3. Września.

W byłym Piemoncie powstają nowe rozruchy; rzucano ppgłoskę między gminem, że Król Sardyński powraca do kraju. Zapobiegając złemu General Administrator Jourdan Prefektem 6 Departamentów zalecił, ażeby po Oycowsku obywateli ostrzeżli; nieposłusznym i łatwowiernym pogroźono sądem wojskowym. — General Leclerc prosił i otrzymał 50 mieysc w Prytaneum dla dzieci rycerzów poległych w S. Domingo. — Akademia Francuzkich artystów w Rzymie z pałacu dawniejszego do nabytey niedawno Villa Medicis, dla większey wygody przenioną została. Tu 15 młodzieńców dystyngwujących się w szkołach byczystych, czerpać będą kosztem publicznym gust prawdziwy, i talenta doskonalić. — Król Jmć Hiszpański z familią i dworem do 5 tysięcy osob licznym, d. 12 z Madrytu wyjechał na zjazd wielki do Barcelłony. Ponieważ w drodze przez Aragonią niedostatek jest dobrej wody, tę z stolicy za dworem wieź kazano rozstawionemi mułami. — Armia regularna RPtey Włoskiej do 60 tysięcy ma być pomnożoną.

Buonaparte kazał ogłosić 5 razem wyroków Senatu, które są prawem dla RPtey. Pierwszy przepisuje: Konsulowie Senat zwoływać, godziny obradom naznaczać powinni. Oratorowie rządowi podają projekta do praw przygotowane; do ustanowienia prawa trzeba dwóch trzecich części zgodnych głosów; w materii potoczney większości tylko; Pierwszy Konsul lam prezyduje; może którego z Konsulów naznaczyć Prezydentem; na elekcyą zaś Senatorów, Prawodawców, Trybunów, trybunału kasacyjnego, kommissyi skarbowey może tém pierwszeństwem zaszczyścić jednego z Senatorów. — W drugim wyroku Senat przepisuje, iakim porządkiem prawodawcy na 5 klas podzieleni odmienić się powinni; iakoteż Trybunowie. Trzeci wyrok mówi, iak Senat w nagłym przypadku rozwiązywać będzie zgromadzenie prawodawcze i Trybunat. Propozycya od rządu podana tym końcem, rapport kommissyi która propozycyą roztrząsała, i liczba głosów na obie strony, wyrażone być mają na początku rozwiązującego wyroku. — Czarty wyrok stanowi, że miasta: Paryż, Lyon, Bordeaux, Marseille, Rouen, Nantes, Bruxelles, Mouguncya, Anvers, Liege, Lille, Toulouse, Strasbourg, Orléans, Versailles, Montpellier, Rennes, Caen, Reims, Nancy, Amiens, Genewa, Dijon, Nice, Mairów swoich przysłać powinny do wysłuchania przysięgi, którą ma wykonać następca przez Konsula pierwszego wybrany. — Piąty wyrok wyspę Elba wcielił do RPtey, iednego Reprezentanta mieć pozwalając w zgromadzeniu prawodawczym; tak więc liczba ich 301 wyniesie.

Buonaparte zewsząd powinszowanie odbiera; здаie się Francuzom, że nigdy wychwalić, ani przywoitey wdzięczności okazać nie potra-

na rządcy swojemu. Najlepiej w krótkich wyrazach pisali: Prefekt z Anvers, i szkoła lekarska z Montpellier. „W tysiąc lat żyjąc, powiada pierwszy, po Karolu Wielkim narody pod imieniem Gallów słynące w starożytności, czynisz wolnemi; granicą Francji Ren stanowisz. Szczęśliwszy od Monarchy nieśmiertelnego; ten się pomylił sam gotując rozdział i rozszarpanie państwa, któremu dziś Konsul trwałość dać wiekuistą. Tak przystało Konsulowi czynić; taką dać zapłatę narodowi, który cię postawił na pierwszszym stopniu; póki żyć będziesz. Przyszłe pokolenia twoją szczęśliwą pracą, równie jak my dziś szczęśliwi, twoje imię błogosławić powinny. „— Wolność, mówią Nauczyciele szkoły lekarskiej w Montpellier, dała życie nowe izkole naszej, i pokój uczyni kwitnącą, dożywotni twój urząd zaręcza trwałość wiekuistą. Spokojni pod zasłoną imienia twoiego, doskonaląc będziemy naukę ludziom cierpiącym pożyteczną; słodząc pracę trudną temi uwagami: Buonaparte w zaciszu Akademickich posiedzeń rozmyślał wielkie odmiany czynić na świecie. Używał długo zaszczytu nowego, który dać ci chętnie naród wdzięczny i wielki; używaj szczęścia, które z ręki twojej płynie dla ziomeków. „

Zawczora Buonaparte dawał audyencyą publiczną na której Graf Markow prezentował Barona Puget Instytutora Wielkich Xiążąt Rosyjskich; Merry, Foxa, Posła u Batawów Listona, Lordów: Spencer, Guilford; Generałów, Fitzpatrik, Campbell, Admirala Hest, Półkowników, Abercromby, Woodham, Macriell; Reprezentantów: S. John, Frankland Coombe, i wielu innych; słowem tak wielu Anglików dziś mamy w Paryżu, że wydatek ich codzienny przechodzi 300 tys. liwrow. — Trybun Ludet naznaczony Sędzią najwyższym w S. Domingo; Bureaux Puzy towarzysz Generała La Fayette Prefektem Departamentu Rodanu; Blanchot kommandantem w osadach Senegalskich — Do Prytaneum jeszcze Konsul rozkazał przyjąć wielu młodzieńców osieroconych i ubogich przez śmierć walecznych Oyców, którzy w obronie kraju polegli; między innemi przyjęty Fontbonne syn Generała dywizyi, Desforets syn Generała Brygady; Lejoille syn Kapitana okrętowego; nie wszyscy albowiem Republikantscy wodzowie zbagacili się na wojnie, jak Barras, Rewbell i tylu innych w zamieszaniu domowem.

Astronom Mechain upatrzył nową kometę w konstellacyi Serpenteaire. — Synowiec uczonego Galvani tu przybył niosąc do Instytutu narodowego własne wynalazki, iakie uczynił w Galwanizmie po śmierci stryja. — Do Nantes zawinął okręt wysłany z S. Domingo; chorych niema, od kwarantanny wolen; wszystko w tej osadzie nowa postać bierze; stan iey coraz się polepsza. — Buonaparte nie przyjął prośby 10 Szuanów na śmierć wskazanych, którzy wołali do niego, ażeby używając prawa niedawno nadanego, karę złoczyncom odpuścił. W podobnem zdarzeniu Henryk 4; dość, rzekł, mam na głowie własnych grzechów, niechcę przyjmować cudzego. — Liczba Prefektów ma być u nas zmniejszona. — Z Algierczykami iak słychać, rzecz już zakończona. Buonaparte wysłał Oficjera od gwardyi; żądając aby Dey nie pretendował od Francuzów daniny, wszystkich niewolników obdarzył wolnością, wstrzymał się od rozboju, korsarza ukarał, który śmiał krzywdzić Republikantów; grożąc że iak dawniej poniżył Mammeluków za podobne zuchwalstwo, tak potrafi ukarać Algierczyków stanawszy na czele 100 tysięcy żołnierza. Dey Posłańca grzecznie przyjął, szacunek dla Konsula oświadczył, ięńców ogłosił wolnemi; Korsarzowi oskarżonemu głowę zdiąć kazał, ofiarując innych daleko więcej; ięliby tego żądał Oficjer; ten przestał na ukaraniu iednego złočyny.

Generał Lannes Poseł wyiechawszy bez pożegnania z Lisbony, tu wkrótce spodziewany z Bordeaux. Nic o przyczynach jego po-

stępku nie rzekły u nas pisma urzędowe. Pośluiący w Madrycie Generał S. Cyr przybył od dni kilku do naszej stolicy za pozwoleniem; słychać że Beurnonville będzie następcą iego. — Fox pilnie przegląda tutejsze biblioteki zbierając materiały do dzieła wiadomego. — Z muzeum narodowego 43. piękne obrazy posłano do Bruxelles; dawno już Konsul postanowił część kosztownych zbiorów, ksiąg, posagów, które tu mieścić się nie mogą, innym RPltey miastom udzielić. — Po długiej rozmowie Graff Cobenzl Poseł Cesarski przyrzekł Ministrowi Talleyrand, że Wojska Austriackie z Passau ustąpią. Jak mówią Konsul nie chce bynajmniej odstępować projektu Deputacyi podane go w Ratyzbonie. Sam zaczął mieszkać z rodziną w zamku S. Cloud, który umeblowano gustownie i wspaniale; postużyły do tego ozdoby wzięte z Museum, z fabryki porcelanowej w Sevres, słowem cokolwiek naykosztowniejszego znaleźć się mogło. W paradnym pokoju widzimy portret Konsula przebywającego górę S. Bernarda, inalowanie Davida; upadek z konia w Marengo Generała Desaix, etc. Zamek Wersalski pilnie naprawić kazano. — Biega odgłos, że część Clivii przez Prusaków nam ustapioną damy Batawom, którzy zapłacić mają RPltey 10. milionów. — Z Bręstu nowe wojsko i nowa eskadra wkrótce wynidzie do S. Domingo. — W Lyonie Prefekt nowy Puzy otworzył subskrypcyą na założenie Muzeum. — Generał Davou, drugi kommandant gwardyi Konsulowskiej, kupił blisko naszej stolicy mieszkanie wieskie Savigny za 800. blisko tys. liw.; naprawa kosztuje 150. tys. ten rycerz majątku na wojnach w rewolucyi nie ztracił.

Od granic Włoskich 24. Sierpnia.

Blisko brzegów Sycyliiskich płynął kupiecki statek Francuzki. Napadają niespodzianie zbójcy nieznajomi, lud wyrznięty; zabrane towary; chcieli nawet statek zatopić, ażeby zbrodnia na wieki utajoną była. Wydała się iednak; rząd Neapolitański po ściślejsz inđagacyi znalazł, że rozbojnicy byli z wysp Lipari, 5. zchwytanych już na śmierć zkazano. — Generał Administrator 27. dywizyi Jourdan cofnął dane dawniej pozwolenie noszenia broni. W Jvrée kommisją wojskową ustanowiono, przed którą stawać powinni burzyciele spokoyności. Wielkie są rozruchy w kraju, mianowicie w Doire Departamencie. Wyliczyć trudno codzienne rozboje i mordy, których stali się przyczyną ludzie złosliwi lud zwodzząc obietnicą blizkiego powrotu na Tron Króla Jmci Sardyńskiego.

z Berne 22. Sierpnia.

Goniec od Posła naszego w Paryżu Stapper przyniósł wiadomość, że on miał długą rozmowę z pierwszym Konsulem Buonaparte o-wiadczył głośne nieukontentowanie przeciwko sprawcom rozruchu i rządcom Cantonów małych. Szkoda że tego nie wyraził na piśmie, zamieszanie nasze wnetby się zakończyło. W Glaris dawną konstytucyą przywrócono; nie pokazują obywatele najmniejszej ochoty zstąpienia w związeku Szwajcarskim.

z Hagi 7. Września.

Rozkaz przyszedł z Paryża, ażeby 17. półbrygada z Hagi, Rotterdamu; Delft, Briell góie załoga stoi, wychodziła pod żagle do Luiziany; tak chciał Generał Victor, dawniej Sef korpusu walecznego. Podobnym sposobem 54 półbrygada za pierwszą ma płynąć do nowego świata; na ich miejsce przyjdą inne regimenty z Belgium; kiedy zaś Francuzi opuszczą nas zupełnie, tajemnica.

z Lucerne 30. Sierpnia.

Przed kilku dniami kommandant wojsk Szwajcarskich Generał Andermath wkroczył

maiąc do małych Cantonów, postawił strzelców Cantonu Leman blisko góry Piłatową zwanej. Rokoszanie Cantonu Unterward w liczbie 600. zbliżywszy się do tego stanowiska, pierwsi dali ognia, wojnę domową zaczęli, krew obywatelską przelali. Padł trupem kapitan strzelców, którzy po odebraniu nawet posiłku, ustępować musieli; 4 ludzi padło, 5. ranionych; strata przeciwny strony niewiadoma. Uwiadomiony Andermath i Komissarz Keller, wydali następującą odezwę [do obywateli Cantonu Ury, Schvitz, Unterwald. „Zaczęliście kroki nieprzyjacielskie, przelewacie krew ziomków; rząd Szwajcarski w tej samej chwili rozmyślał o środkach pokóy i zgodę mogących przybliżyć. Bogu, ludzom, oyczyźnie odpowiadać macie za klęski ztąd wynikające. Jeden wam sposób został odwrócenia kary i nieszczęścia; poddajcie się woli rządowej; wzywam do tego ziomków moich; ale już to raz ostatni. Pomyślcie co czynicie chociaż; ważcie jakie będą skutki nierozmyslnego postępu, dla was samych i całej oyczyzny. Czekam, będę odpowiedzi go-dzin 24. w Lucerne.

Od Rządu Gubernskiego Wileńskiego ogłasza się: iżby Starozakonny Rubin Wolfowicz, lub krewni jego zgłosili się do Rządu tutejszego dla odebrania wexlu z Rządu Gubernskiego Wołyńskiego przysłanego, który znaleziony został po zbiegłym z półku Szlissemburgskiego Muszkatyerskiego Soldacie Konstantynie Sidorowie, wspólnie z Pasportem rzeczonemu Wolfowiczowi przez byłego Litewskiego Cywilnego Gubernatora JW. Fryzela w Roku 1799 gbra 14 dnia wydanym na przejazd w Gubernie: Litewską, Mińską, i Wołyńską.

Ignacy Sylwestrowicz Sędzia Ziem: Ptu Rosieńskiego, zawiadamia Kredytorów i Pretensorów do masy zesłego Brata swego Jerzego Sylwestrowicza Łowczego Wileń: iż gdy Dekret Sądu Gł. Litt. zasądzający na Dobrach s. p. Xcia Massalskiego Biskupa Wileń: sumnę 240 kilka tysięcy na rzecz teyże masy, p. JWW. Potockich Podkomorzych Koron: Sukcessorów Biskupa do Senatu zaappellowany został, ztraciwszy Sukcessor do kilku tysięcy Czerw: zł: na wydatki procéderowe, już w Ziem: Trockin, i aż dopióro w Sądzie Gł. Litt. już w innych subselliach poniesione, wzywa skuteczney pomocy wszelkiego tytułu Wierzycieli Brata swego, iżby w celu przyspieszenia końca sprawy w Naywyższej Jurysdykcyi i mieyscu tak odległym chcieli się przyłożyć do nieuchronnych m. to wydatków, adressując korespondencye swoje do miasta Powiatowego Rosień. w Gubernii Wileńskiej.

W roku terażu: 1802. Msca Aprila 16 dnia przez Staro-Zakonnego Chayma Beruchowicza w Królestwie Pruskim w karczmie Stabownice wane, mieszkaiącego, gwałtownym sposobem wexle 2. każdy na sumnę rubli srebrn: 999 przeStaro-zakonni: Icki Leybowicza Rubinowicza, wskutek dotrzymania Kontraktu, wydane w zakłazie w Star-zak: Mowfzy Dawidowicza Obywatel Wileń: znajdujące się; od tegoż Mowfzy Dawidowicza zehwytane zostały. Jakowe wexle w iżyku

Hebraysk: charakterem Nisona Mendelowicza pisane, o spełnieniu iakowey akcyi, na prozbę Icki Leybowicza Rubinowicza pierwey w Kahale Wileń:; posłedniey na Policyi mieyskiej śledztwo ekspedyowano; oraz świadectwo od W. Erdmana Inspektora części 2giey wydano, w końcu Star-zak: Icko Rubinowicz obawiając się; iżby ktokolwiek za takowemi wexlami wczasie niedochodził, udał się z prozbą do JW. Gubernatora, który rezolwując prozbę, wedle żądań Icki Rubinowicza o dopełnioney akcyi publikować dozwolił, mocą iakowey rezolucyi ogłasza się w przypadku iesliby ktokolwiek wynalazłszy wspomniane wexle śmiał za onemi prozekwować, że waloru mieć nie powinny owšem umorzone, ninieyszym doniesieniem zastrzega się.

W dniach, 28. idącego Augusta, rr. i 25. nadchodzącego 7bra R. ter: 1802 odbywać się będzie na Ratuszu Wil: publiczna licytacya mieszkani i sklepów w Ratusu, na arędę roczną od d. 1 8bra idącego R. 1802 zaczynającą się. Kto by żądał, niektóre z pokazanych mieszkań, lub sklepów, otrzymać w 1 letnią arędę; ma się stawić do publiczney licytacji na Ratusz w dniach pokazanych, o godzinie 10 rano.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach Posesye, zmuszają Magistrat Wileń: , do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764 Ru postanowionym jest; aby Posesye w mieście Wilnie będące, ruiny podane, zanieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego prawa, ogólnie wżysktkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszalność ruiny i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Posesye zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Od Littgo Wileń: Guberń: Rządu ogłasza się, iż Dom murewany Słuczynski zwany nad przedmieściu miasta Wilna Antokolskim nad rzeką Wilią położony będzie przedany przez publiczną licytacyą więcey nad 2,924. rubli 60. kopiek daćemu. A zatem życzący kupić takowy Dom mają się stawić w Izbie Skarbow: Litt: Wileń: w terminach 1szym 16 2gim 19, a 3cim i ostatecznym 23. dnia Msca 7bra Ru idącego 1802. Sami przez się lub przez Plenipotentów swoich prawnie umocowanych. Msca 7bra 3. d. 1802 Ru.

Ostrzega się Prześw: Publ: Guberniow Wileńskiej, Grodzieńskiej, i Mińskiej, ażeby Ur: w mieście Wilnie Zarębaczowi Janowi Łogumowskiemu, niczym nie bawiącemu się, i nie mającemu przytulenia, żadnych kredytów iak w pieniądzach tak i fantach, ani na imie jego ani też pod imieniem Matki jego Doroty Łogumowskiej mającey Kamienicę na przed-mieściu Zarzeczcu, onemu nie czyniono, pod utratą pożyczonych summ i ruchomości. Dat w Wilnie R. 1802 Aug: 27. dnia.